

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๒๒/๒๕๕๒

เรื่องพิจารณาที่ ต.๑๒/๒๕๕๒

วันที่ ๒๖ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

เรื่อง นายสมชาย ชนังกูล (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ กรณีศาลแขวงนนทบุรีไม่ส่งความเห็นของผู้ร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑

ข้อเท็จจริงตามคำร้องสรุปได้ว่า นายสมชาย ชนังกูล (ผู้ร้อง) ยื่นฟ้องคดีอาญาต่อศาลแขวงนนทบุรีว่า จำเลยปักขวากหนามล้อมโคนเสาไฟฟ้าที่มีวัดต์มิเตอร์ของผู้ร้องติดอยู่ ทำให้ผู้ร้องเข้าไปตรวจวัดต์มิเตอร์ของผู้ร้องไม่ได้และช่างไฟฟ้าของการไฟฟ้านครหลวงเข้าซ่อมแซมวัดต์มิเตอร์ของผู้ร้องที่เสียหายบ่อยครั้งไม่ได้ อีกทั้งจำเลยยังจอดรถของจำเลยกีดขวางการเดินทางเข้าออกของผู้ร้องและประชาชนด้วย การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๕๓ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๒๐ และขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

- ๒ -

ต่อมา วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๒ ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลแขวงนนทบุรีส่งคำร้องของผู้ร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ แต่เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ ศาลแขวงนนทบุรีวินิจฉัยในคำสั่งคำร้องของผู้ร้องว่า การกระทำของจำเลยตามฟ้องไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญและไม่ส่งคำร้องของผู้ร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญ ต่อมาวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ ศาลแขวงนนทบุรีพิพากษายกฟ้องคดีดังกล่าว ผู้ร้องอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาของศาลแขวงนนทบุรี แต่ศาลแขวงนนทบุรีปฏิเสธไม่ยอมรับอุทธรณ์ ผู้ร้องจึงยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่ยอมรับอุทธรณ์ของศาลแขวงนนทบุรีต่อศาลอุทธรณ์

ผู้ร้องยื่นคำร้องฉบับลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ต่อศาลรัฐธรรมนูญกล่าวอ้างว่า ศาลแขวงนนทบุรีกระทำการขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔๐ (๑) – (๕) มาตรา ๔๑ มาตรา ๖๘ มาตรา ๗๐ มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๒๐๑ มาตรา ๒๑๑ มาตรา ๒๑๒ และขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ว่า การกระทำของศาลแขวงนนทบุรีดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ และขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ศาลอุทธรณ์ส่งความเห็นตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยหรือไม่

- ๓ -

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้” และมาตรา ๒๑๒ วรรคสอง บัญญัติว่า “การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่ไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ.๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้” และวรรคสอง กำหนดว่า “การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่ไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๑๑ มาตรา ๒๔๕ (๑) และมาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๒) ของรัฐธรรมนูญ”

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ แล้ว เห็นว่า ผู้ที่จะยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวข้างต้น ต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนี้

- (๑) ต้องเป็นบุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้อันสืบเนื่องมาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมาย
- (๒) บุคคลนั้นต้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และ
- (๓) ต้องเป็นกรณีที่บุคคลนั้นไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว

- ๔ -

พิจารณาแล้วเห็นว่า คำร้องของผู้ร้องเป็นคำร้องที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า ศาลแขวงนนทบุรีไม่ส่งความเห็นของผู้ร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยเป็นการกระทำที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ และขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ศาลอุทธรณ์ส่งความเห็นของผู้ร้องเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ คำร้องของผู้ร้องมิได้กล่าวอ้างว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ซึ่งจะเข้าหลักเกณฑ์ว่า ผู้ร้องเป็นบุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ อันสืบเนื่องมาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คำร้องนี้จึงไม่ต้องตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีคำสั่งไม่รับคำร้อง

(คำสั่งที่ ๒๒/๒๕๕๒)

(นายจรูญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจรูญ อินทจาร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเฉลิมพล เชกอรุ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอนุรักษ์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลนุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ